ÚSTECKÝ KRAJ | Téma

Závislí: Musíme mluvit upřímně, jinak je naše léčba k ničemu

V komunitě na vesnici se lidé léčí od závislosti na drogách i dalších nešvarech už čtvrtstoletí.

JAROSLAV BALVÍN

PRÁCE NA STATKU V MUKAŘOVĚ. Lidé se tu léčí ze závislosti na drogách, lécích, alkoholu i automatech. Foto: Deník/Jaroslav Balvín

Idylka. Tak to na první pohled vypadá na zahradě nenápadného statku v řadě domů kolem okresní silnice procházející Mukařovem, vesnicí na hranici Ústecka, Litoměřicka a Děčínska. Jedna žena soustředěně pracuje vkleče u záhonu, pár mužů pokuřujících na zastřešené verandě ostražitě pozoruje redaktora Deníku, který právě na statek váhavě vkročil.

Jaký je důvod návštěvy vysoko položeného místa Českého středohoří? Právě tady sídlí terapeutické centrum White Light 1, které za uplynulé čtvrtstoletí vyhledaly stovky lidí, aby se tu léčily ze závislosti na drogách, lécích, alkoholu nebo třeba hracích automatech. Počáteční rozpaky jsou rychle pryč, přítomní klienti redaktora ochotně uvedou k šéfovi komunity a nikdo nemá problém s tím si popovídat nebo se nechat vyfotit.

PŘÍBĚH DAVIDA

Klienti White Lightu se po měsíci střídají v tom, kdo je vedoucím domu. Na konci července jím byl 16letý David. „Uvádím třeba terapeutické skupiny nebo rozděluju rajony," popsal mladík s tím, že k pracím klientů patří například zalévání zeleniny nebo péče o hospodářská zvířata.

Davida z Plzeňska závislého na pervitinu a marihuaně přivezla do komunity loni jeho maminka. „Nechtěl jsem se léčit. Máma mě odvezla na detox v Praze, čekal jsem, že po 12 dnech půjdu domů. Jenže mě naložila do auta a odvezla sem. Vůbec jsem nevěděl, kde jsem a co tu dělám," vrátil se mladík do minulosti. Během prvních týdnů chtěl z Mukařova odejít, ale pak se to otočilo. „Střízlivej život je fakt krásnej. Je to něco lepšího než na drogách," vyznal se David. Experimentovat s alkoholem a trávou začal už kolem deseti let, tvrdé drogy poprvé okusil ve třinácti. „Dnes je hodně snadné se k nim dostat, když se člověk chytne špatné party," popsal mladík, který už odmala inklinoval k vyhledávání starších kamarádů.

Z Mukařova by měl David odejít v září. Teď pracuje na vztazích s matkou, domů za ní jezdí jednou za tři týdny. Viděl se s ní také před pár měsíci na společné víkendové seanci klientů s jejich rodinami v rekreačním zařízení v nedalekém Starém Týně. David ví, že ani po tři čtvrtě roce v komunitě se nemůže pokládat za vyléčeného ze závislosti. „Každý z nás se s tím musí naučit žít. Postupem času to bude lepší a lepší," věří David.

Ten je v komunitě v současnosti nejmladší. „Ze začátku jsem se mezi 40letými chlapy necítil úplně dobře. Ale zase to mají v hlavě srovnané, mají už někdy za sebou několik léčení a dávají mi dobré rady do života. Kdybych byl třeba mezi samými 17letými kluky, ti by to nemuseli brát vážně a stáhli by mě třeba ještě víc dolů," zauvažoval David.

> „Loni jsme dělali venkovní úpravy, například kryté parkoviště. Snažíme se klienty zaměstnávat smysluplně. Někde v léčebnách vyrábějí korálky a to je moc nebaví."

S celou komunitou byl nedávno na delším výletě v Tiských stěnách. O víkendu občas jezdí s někým z White Lightu do Úštěku plácnout se k rybníku Chmelař. „Půjčíme si šlapadlo, bavíme se o holkách a tak," popsal David. Ten stejně jako ostatní všem dalším klientům otvírá nitro při společných terapiích. To jistě není jednoduché. „Je to pro každého těžké," potvrdil mladík. „Ale musíme mluvit upřímně, protože jinak je ta léčba k ničemu. A čím těžší to je pro člověka zlomit, tím je účinnější, když to pokoří," uzavřel David.

JEDINÁ ŽENA V KOMUNITĚ

S odkrýváním nitra mezi samými muži prý nemá problém 38letá Mirka z Libereckého kraje. A to přestože je aktuálně ve White Lightu jako žena jediná. Dřív brala léky, pervitin a kouřila marihuanu. „Víc mě mrzí, že jsem sama na pokoji. Nemám si s kým popovídat. Po probuzení je to smutnější, nepopřeju si s nikým hned dobré ráno. Ale už jsem si na to zvykla a mám obavu, že až nastoupí nějaká jiná slečna, naruší mi můj komfort," svěřila se Mirka s tím, že k tomu nejspíš dojde zanedlouho. Jedna žena je totiž aktuálně na detoxu a má v plánu potom zavítat do Mukařova. Mirka je tu už devátý měsíc, zažila tu jiné ženy, které léčbu nedokončily. Podle šéfa komunity, profesionálního adiktologa Josefa Radimeckého, kvůli vztahu s dalším klientem.

„Vytvořili pár, začalo to dělat problémy, skupina do nich ryla. Rozhodli se to vyřešit tím, že spolu odešli. Ale co víme, hned se pak rozešli," dodal Radimecký s tím, že tak obvykle končí většina románků vzniklých ve smíšených komunitách pro závislé.

STATEK ZVELEBUJÍ

Jak Mirka, tak David a dalších deset klientů se během horkého letního dopoledne činili. Ať už přímo na statku v Mukařově, nebo na brigádě v okolí. Převážná část jejich práce je v zemědělství, případně pracují na zvelebování samotného statku. „Loni jsme společně dělali venkovní úpravy, například kryté parkoviště. Snažíme se klienty zaměstnávat smysluplně. Někde v léčebnách vyrábějí závislí korálky a to je moc nebaví," popsal Radimecký.

Klienti se střídají také v tom, kdo celé komunitě vaří. Při návštěvě Deníku připravovali v kuchyni tři chlapíci oběd, jeden loupal brambory, další pekl kuřata, poslední šlehal bílky na sníh. „Rovnou ještě děláme buřtguláš na večer a buchtu na ráno," přiblížil kuchař Libor.

Po večerech můžou klienti užívat volna ve společenské místnosti s televizí a počítačem. Nebo v bývalé stáji relaxovat na posilovacích strojích či nově i na kulečníku, který nedávno dostala komunita jako sponzorský dar. Plánují tu i další zvelebování statku včetně přesunu kotelny dál od jídelny i zateplení. Kvůli tomu teď podávají žádost o 1 600 000 korun z evropských fondů.